

2. Zarzut drugi dotyczący poniesionej przez stronę skarżącą szkody, ponieważ niezgodne z prawem zachowanie pozwanej miało poważne konsekwencje dla strony skarżącej, prowadząc do dwóch kategorii szkód, w kontekście zawodowym i naruszenia dóbr osobistych:
 - po pierwsze, strona skarżąca poniosła szkodę w kontekście zawodowym i w kontekście swego dobrego imienia;
 - po drugie, strona skarżąca doznała uszczerbku na zdrowiu i krzywdy.
3. Zarzut trzeci dotyczący istnienia wyraźnego związku przyczynowego pomiędzy niezgodnym z prawem zachowaniem pozwanej a szkodą strony skarżącej.

Skarga wniesiona w dniu 17 stycznia 2023 r. – UI/Komisja

(Sprawa T-14/23)

(2023/C 127/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: UI (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji komisji konkursowej z dnia 2 maja 2022 r. (zwanej dalej „pierwszą zaskarżoną decyzją”) oddalającej wniosek o dokonanie przeglądu jej decyzji o wykluczeniu strony skarżącej z kolejnego etapu konkursu otwartego EPSO/AST-SC/10/20 – Sekretarki (SC 1/SC 2) (zwanego dalej „konkursem”); dorozumianej decyzji odmownej organu powołującego z dnia 7 października 2022 r. dotyczącej zażalenia złożonego przez stronę skarżącą w dniu 7 czerwca 2022 r. na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanej dalej „drugą zaskarżoną decyzją”); a także wyraźnej decyzji ARES (2022)s. 8274712 organu powołującego z dnia 27 października 2022 r. oddalającej wyżej wspomniane zażalenie (zwanej dalej „trzecią zaskarżoną decyzją”);
- obciążenie strony pozwanej jej własnymi kosztami, a także kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący, co się tyczy pierwszej i drugiej zaskarżonej decyzji, naruszenia ogłoszenia o konkursie EPSO/AST-SC/10/20 – Sekretarki (SC 1/SC 2) (zwanego dalej „ogłoszeniem o konkursie”), w którym komisja konkursowa niezgodnie z prawem zdefiniowała i zastosowała nowe kryteria kwalifikacyjne, których nie przewidziano w ogłoszeniu o konkursie.
2. Zarzut drugi, dotyczący, co się tyczy pierwszej i drugiej zaskarżonej decyzji, oczywistego błędu przy stosowaniu reguł określonych w ogłoszeniu o konkursie. Strona skarżąca twierdzi, że ponieważ kryteria kwalifikacyjne przyjęte przez komisję konkursową naruszają ogłoszenie o konkursie, należy stwierdzić ich nieważność. Jedyną zgodną z prawem i mającą zastosowanie regułą dotyczącą kwalifikowalności kandydatów w niniejszym konkursie jest reguła wskazana w ogłoszeniu o konkursie. Komisja konkursowa popełniła oczywisty błąd przy stosowaniu tej reguły.
3. Zarzut trzeci, dotyczący, co się tyczy pierwszej i drugiej zaskarżonej decyzji, braku wystarczającego i odpowiedniego rozumowania. Strona skarżąca twierdzi, że w decyzji z dnia 7 marca 2022 r. komisja konkursowa stwierdziła, że strona skarżąca nie może być zakwalifikowana do kolejnego etapu konkursu, ponieważ nie ma 7 lat doświadczenia zawodowego bezpośrednio związanego z charakterem obowiązków. Komisja konkursowa dokonała tego stwierdzenia jedynie na podstawie nowych kryteriów. W decyzji tej przedstawiono jedynie streszczenie uzasadnienia zawartego w decyzji poprzez hiperłącze. W jej odpowiedzi z dnia 2 maja 2022 r. na wniosek o dokonanie przeglądu komisja konkursowa potwierdziła następnie tę decyzję, powtarzając jedynie uzasadnienie pierwotnej decyzji z dnia 7 marca 2022 r. Nie przedstawiono żadnego precyzyjnego wyjaśnienia umożliwiającego stronie skarżącej zrozumienie powodów przyjęcia decyzji komisji konkursowej.

4. Zarzut czwarty, dotyczący, alternatywnie i co się tyczy trzeciej zaskarżonej decyzji, naruszenia reguły określonej w ogłoszeniu o konkursie w odniesieniu do kwalifikowalności kandydatów. Strona skarżąca twierdzi, że trzecia zaskarżona decyzja jest również niezgodna z prawem, ponieważ potwierdzono w niej stosowanie kryteriów naruszających ogłoszenie o konkursie.
5. Zarzut piąty, dotyczący, alternatywnie i co się tyczy trzeciej zaskarżonej decyzji, oczywistego błędu przy stosowaniu nowych kryteriów określonych przez komisję konkursową. Strona skarżąca twierdzi, że nawet jeśli zaakceptowano by, że komisja konkursowa prawidłowo zdefiniowała nowe kryteria kwalifikacyjne (czego nie uczyniła), nadal należy wskazać, że komisja konkursowa dopuściła się oczywistego błędu w ramach oceny ich stosowania.

Skarga wniesiona w dniu 2 lutego 2023 r. – Acqua & Sole/Komisja

(Sprawa T-39/23)

(2023/C 127/55)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Acqua & Sole Srl (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: P. Ferraris i E. Robaldo oraz F. Trolli, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2022) 8645 wersja ostateczna z dnia 2 grudnia 2022 r. zatwierdzającej włoski plan strategiczny WPR na lata 2023–2027 w zakresie wsparcia unijnego z Europejskiego Funduszu Gwarancji Rolnej i Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w zakresie, w jakim określając interwencje związane ze zobowiązaniami w dziedzinie środowiska i klimatu, uzależnia otrzymanie płatności od zakazu rolniczego wykorzystania osadów organicznych i wszelkich innych odpadów poddanych recyklingowi w ramach operacji R10 w rozumieniu części IV dekretu ustawodawczego nr. 152/2006 i wymaga wyłączonego stosowania nawozów uznanych na mocy rozporządzenia (UE) 2019/1009 i/lub nawozów organicznych, których składniki są w nim zawarte.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia rozporządzenia (UE) 2021/2115 ⁽¹⁾ oraz komunikatu Komisji Europejskiej „Zapewnienie dostępności i przystępności cenowej nawozów – COM(2022) 590 wersja ostateczna” z dnia 9 listopada 2022 r.
 - Rozporządzenie (UE) 2021/2115 w sprawie przyznawania dotacji rolnych nie zawiera żadnego przepisu zakazującego stosowania osadów organicznych i produktów z nich otrzymany. Wręcz przeciwnie, ich stosowanie w ramach WPR jest promowane przez Komisję Europejską, która ostatnio wyraźnie opowiedziała się za stosowaniem osadów w rolnictwie w komunikacie „Zapewnienie dostępności i przystępności cenowej nawozów – COM(2022) 590 wersja ostateczna” z dnia 9 listopada 2022 r.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia dyrektywy 2008/98/WE ⁽²⁾, dyrektywy (UE) 2018/851 ⁽³⁾, zasad gospodarki cyrkularnej, dyrektywy 86/278/EWG ⁽⁴⁾.
 - Ogólny zakaz stosowania osadów organicznych i pochodzących z nich nawozów w drodze odzysku w rolnictwie, zawarty w zatwierdzonym przez Komisję krajowym planie strategicznym WPR na lata 2023–2027, a w konsekwencji dyskryminacja tego zastosowania w porównaniu z nawozami w rozporządzeniu (UE) 2019/1009 ⁽⁵⁾, jest w oczywisty sposób sprzeczny z modelem rozwoju istniejącym obecnie na szczeblu wspólnotowym, który opiera się na „gospodarce obieguowej” i odzyskiwaniu odpadów do produkcji energii, również w celu ochrony zasobów naturalnych.